

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 530/2017
06.06.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном поступку против окривљеног АА, због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр.347/17 од 05.04.2017. године, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 24/17 од 26.01.2017. године, у седници већа одржаној дана 06.06.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр.347/17 од 05.04.2017. године, па се **УТВРЂУЈЕ** да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 24/17 од 26.01.2017. године, повређен закон у корист окривљеног АА – члан 350. став 5. КЗ.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду К бр.617/2015 од 04.11.2016. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ, за које је осуђен на казну затвора у трајању од једне године у коју казну му се урачунава време проведено у притвору од 15.01.2011. до 14.03.2011. године и одређено је да ће се казна затвора на коју је окривљени осуђен извршити на тај начин што ће осуђени издржавати у просторијама у којима станује – без електронског надзора а на основу члана 45. став 5. КЗ, док је на основу члана 45. став 6. КЗ одређено да уколико окривљени самовољно напусти просторије у којима станује и то једном у трајању преко 6 часова, или два пута у трајању до 6 часова, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у заводу за извршење казне затвора, док је на основу члана 24. Закона о извршењу ванзаводских санкција и мера одређено да окривљени може напуштати просторије у којима станује одлуком директора Управе а у случајевима предвиђеним законом.

На основу члана 350. став 5. у вези члана 87. КЗ, према окривљеном АА изречена је мера безбедности одузимања предмета и то: путничког моторног возила марке „...“ типа ..., регистарске ознаке ... са одговарајућим кључем за стартовање (стање километраже 221682, попуњености резервоара $\frac{3}{4}$ радио ЦД марке „...“) док је на основу члана 264. став 4. ЗКП окривљени ослобођен плаћања трошкова кривичног поступка и судског паушала и одређено да исти падају на терет буџетских средстава суда.

Пресудом Апелационог суда у Београду Кж1 24/17 од 26.01.2017. године делимичним усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА преиначена је пресуда Првог основног суда у Београду К бр.617/2015 од 04.11.2016. године у погледу мере безбедности одузимања предмета, тако што је Апелациони суд у Београду нашао да нема места изрицању окривљеном АА мере безбедности одузимања предмета и то једног путничког моторног возила марке „...“ типа ... регистарске ознаке ... са одговарајућим кључем за стартовање (стање километраже 221682, попуњености резервоара $\frac{3}{4}$ радио ЦД марке „...“) док је у преосталом делу жалба браниоца окривљеног АА одбијена као неоснована, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против пресуде Апелационог суда у Београду Кж1 24/17 од 26.01.2017. године захтев за заштиту законитости поднео је Републички јавни тужилац под бројем Ктз бр.347/17 од 05.04.2017. године због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези са чланом 350. став 5. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев и утврди повреду закона побијаном пресудом у корист окривљеног АА због кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа сходно одредбама члана 487. и 488. ЗКП, па је нашао да је захтев Републичког јавног тужиоца изјављен од овлашћеног лица.

Врховни касациони суд је примерак захтева за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца доставио браниоцу окривљеног АА, адвокату Бориславу Борковићу, па је одржао седницу већа у смислу члана 488. став ЗКП, којој није обавештавао Републичког јавног тужиоца ни браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудом против које је захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца поднет, па је по оци навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је другостепена пресуда донета уз повреду члана 350. став 5. КЗ у корист окривљеног АА, на тај начин што је другостепени суд усвајањем жалбе браниоца окривљеног преиначио првостепену пресуду у погледу мере безбедности и нашао да нема места изрицању мере безбедности одузимања предмета окривљеном и то једног путничког моторног возила марке „...“ типа ... регистарске ознаке ...

Одредбом члана 350. став 5. КЗ прописано је да ће се средства намењена или употребљена за извршење дела из става 1 до 3 овог члана одузети.

Из списка предмета произилази да је окривљени АА правноснажно осуђен због извршења кривичног дела недозвољен прелаз државне границе и кријумчарење људи из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ.

По налажењу Врховног касационог суда одредба члана 350. став 5. КЗ не прописује могућност суда већ обавезу, да у случају извршења кривичног дела из става 1. до 3. члана 350. КЗ изрекне меру безбедности одузимања средстава намењених или употребљених за извршење кривичног дела. Имајући у виду да је Кривичним закоником и то у члану 350. одузимање средства намењених или употребљених за извршење тог кривичног дела изричито прописано као обавеза, по налажењу Врховног касационог суда, у конкретном случају другостепени суд није могао да примени члан 87. КЗ, који прописује само могућност суда да одузме предмете намењене или употребљене за извршење кривичног дела. Другостепени суд је примењујући члан 87. КЗ и налазећи да нема места примени мере одузимања предмета окривљеном АА који је оглашен кривим због кривичног дела из члана 350. став 3. у вези става 2. КЗ повредио закон у корист окривљеног, и то члан 350. став 5. КЗ, а како се то основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује.

Како је у конкретном случају кривични закон повређен у корист окривљеног АА, Врховни касациони суд је усвојио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца и утврдио повреду закона у корист окривљеног АА – члан 350. став 5. КЗ, а на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 3. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић